

احزاب سیاسی ایران

از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ تا انقلاب ۱۳۵۷

اپوزیسیون و احزاب و سازمان‌ها و گروه‌های مخالف رژیم شاه

محمود نقیسی

صدر جمهوری، محمدحسین سیف قاضی به کردستان» خوانده‌اند (شده)، به رهبری «قاضی سمت وزیر جنگ و ملا مصطفی بارزانی، که محمد» با صدور بیانیه‌ای در مهاباد اعلام موجودیت کرد. در این بیانیه، خودمختاری کل ارتش کردستان انتخاب شدند.^(۱)

در تاریخ معاصر، کردستان همواره از مناطق طوفان خیز و انقلابی ایران بوده است.^(۲) پس از شکست جنبش دموکراتیک مردم کردستان و سرنگونی جمهوری دموکراتیک مهاباد و اعدام قاضی محمد، پیشوای مبارزات مردم کردستان در سال ۱۳۲۶، «حزب دموکرات کردستان»، از نظر تشکیلاتی در زیر غربات بی در کردستان در مهاباد، قاضی محمد به عنوان تشکیل شد و با اعلام جمهوری خودمختار یک و یورش‌های وحشیانه رژیم شاه ناید

جنبیش کردستان و «کمیته انقلابی حزب دموکرات کردستان»

در سال‌های ۱۳۴۷-۱۳۴۵، به موازات ظهور و رشد گروه‌های متعدد به مبارزات قهرآمیز و مسلحانه در شهرهای ایران، ملیت‌ها و عشایر مختلف نیز دوباره در اکناف ایران به سمت مبارزات مسلحانه علیه دولت مرکزی رژیم شاه روی آوردند و عمده ترین این مبارزات در کردستان ایران به وقوع پیوست.

«نکاہی به گذشته»: در شهریور ماه ۱۳۲۴، فرقه یا «حزب دموکرات کردستان»

قاضی محمد و مصطفی بارزانی؛ ۲۲ زانویه ۱۹۴۶؛ مهاباد

شد.^(۳)

کردستان ایران» به دست عبدالرحمن قاسملو افتاد. قاسملو در اواسط دهه ۱۳۳۰ خورشیدی (۱۹۵۰) افسر ارتش ایران بود و در سال ۱۳۳۵، در زمان اوج گیری و یورش رژیم علیه افسران القابی وابسته به حزب توده ایران، دستگیر و به ۱۰ سال حبس محکوم شد. قاسملو پس از هایان دوره محکومیتش خود را بطور مخفیانه به اروپا رسانید و بعد از به عهده گرفتن رهبری «حزب

عبدالرحمن قاسملو

دموکرات کردستان» به فعالیت خود برضد رژیم شاه ادامه داد.^(۶) با اینکه در درون حزب دموکرات، عده‌ای طرفدار حزب توده بودند و یا بطور کلی عضو این حزب بودند، ولی حزب دموکرات کردستان به تدریج به یک سازمان ناسیونالیستی، با طرز تفکر و تمایلات سوسیالیستی- دموکراسی تبدیل شد و تا آن جا که آگاهی در دست است با حزب توده ایران رابطه تشکیلاتی ایجاد نکرد.^(۷) این حزب به رهبری عبدالرحمن قاسملو همچنان به فعالیت و رشد خود ادامه داده و پس از وقوع «انقلاب بهمن ۱۳۵۷ (۱۹۷۹)، در جریان مبارزاتی مردم کردستان علیه جمهوری اسلامی نقش عمده‌ای را ایفا کرد.

جناح متقدی و انقلابی «حزب دموکرات

برای کردستان» را مطرح ساخته و برای تدارک مبارزات مسلحانه علیه رژیم شاه به تبلیغ پرداختند. شرکت کنندگان در کنگره اعلام کردند که چون ایران نیز مثل کشورهای مختلف در اروپای شرقی، کشوری کثیرالمله است، پس می‌توان برای استقرار یک دولت دموکراتیک فدراتیو، در ایران نیز به مبارزه بپرداخت.^(۸) از طرف دیگر نباید «حزب دموکرات کردستان ایران» به رهبری «قاسملو» را که در طی سال‌های ۱۳۴۵-۱۳۵۲ به رشد و گسترش خود در داخل و در خارج از کردستان ایران ادامه داده و در راه مبارزه علیه رژیم شاه قربانیان زیادی هم داده است، با «کمیته انقلابی حزب دموکرات کردستان» اشتباها پکی تلقی کرد. «کمیته انقلابی» توسط روشنفکرانی در کردستان ایران پایه ریزی شد که بعد از مدت‌ها سکونت در عراق - زمان عبدالکریم قاسم (۱۳۴۳-۱۳۴۸) - برای تدارک مبارزه مسلحانه توده ای به ایران بازگشته بودند و بر عکس، رهبری حزب روشنفکران کردستان، که بطور اساسی روشنفکران ملی گرا و ناسیونالیست ایران را در بر می‌گرفت، دارای تمایلات چپ‌مارکسیستی بودند. در هر حال مبارزات مسلحانه کردستان ایران در آغاز سال ۱۳۴۵، با لافاصله بعد از بازگشت روشنفکران کرد ایرانی ساکن عراق و پیوستن انقلابیون کرد ساکن ایران به آن‌ها، به تدریج کار خود را شروع کرد. با آنکه انقلابیون هنوز آن طور که باید و شاید به داخل دانشگاه‌ها و مدرسه‌ها نفوذ نکرده و به قدر کافی با توده‌های دهقانی نیز پیوند نیافته بودند، ولیکن جنبش مسلحانه آن‌ها در کردستان، همان گونه که پیش از این یادآور شدیم، به سرعت رشد کرد و در سال ۱۳۴۶ (۱۹۶۷)، رهبری «حزب دموکرات

بخشی از نیروهای مسلح مبارزین کرد که به عراق عقب نشینی کرده بودند، در جریان رشد مبارزات مسلحانه در ایران، در اواسط دهه ۱۳۴۰، نتوانستند نقش مؤثری را در اوضاع سیاسی ایران ایفا کنند. علت آن هم این بود که ملا مصطفی بارزانی که رهبری «حزب دموکرات کردستان عراق» را کسب کرده بود، با رژیم شاه از در سازش درآمد و با حمایت رژیم شاه و پشتیبانی امریکا، نه تنها سال‌های سال به مبارزه علیه رژیم بغداد پرداخت، بلکه بطور مؤثری نیز از رشد مبارزات مردم کردستان علیه رژیم شاه جلوگیری کرد.

پس از سرکوب جنبش ۱۵ خرداد ۱۳۴۲، روشنفکران کرد نیز همچون اکثر روشنفکران میهن پرست ایرانی، در جهت تدارک مبارزات مسلحانه، تهران و دیگر شهرهای بزرگ ایران را ترک گفته و عازم کردستان شدند.

از طرف دیگر در سال ۱۳۴۵، انقلابیون کرد که اکثرشان در سال‌های قبل به کردستان عراق عزیمت کرده و در آن جا آمادگی نظامی یافته بودند، مورد یورش طرفداران ملامصطفی قرار گرفتند. این امر باعث شد که انقلابیون کرد پیش از موعد مقرر عراق را ترک کرده و پس از ورود به کردستان ایران به مبارزه مسلحانه علیه دولت مرکزی شاه پیوستند.^(۴) شایان ذکر است که در همین زمان (۱۳۴۲-۱۳۴۳) عدد ای از روشنفکران کرد که تا آن موقع در داخل حزب توده ایران فعالیت می‌کردند از حزب توده که مخالف مبارزات قهرآمیز بود انشعاب کرده و به احیای «حزب دموکرات کردستان ایران» پرداختند.

این روشنفکران در جریان کنگره دوم «حزب دموکرات کردستان»، شعار «دموکراسی برای ایران و خودمختاری

سازمان هارگیستی - لینینستی توافقن

در دوره سال های ۱۳۴۳-۱۳۲۵ سه انشاعاب در درون حزب توده ایران روی داد که در تضعیف حزب و ریزش پایه های اجتماعی آن، بروزه در بین جوانان و دانشجویان در خارج از کشور، نقش مهمی را داشت. انشاعاب اول در سال ۱۳۴۳ اتفاق افتاد بدون تردید پس از سرکوب جنبش ۱۵ خرداد ۱۳۴۲، در بین روشنفرکران ایران طرز اندیشه ای رشد کرد که بطور عمدۀ با مبارزات مسالمت آمیز پارلمانی مخالف بود و از مبارزات قهرآمیز استقبال می کرد. یکی از این موارد درباره گروهی از روشنفرکران گرد بود که پس از ترک حزب توده به احیای «حزب دموکرات کردستان ایران» همت گماشتند که شرح آن در بحث حزب دموکرات کردستان از نظر شما گذشت. انشاعاب دوم در سال ۱۳۴۴ پیش آمد. در این سال در بحیجه اوج گیری اختلافات سیاسی و ایدئولوژیکی بین احزاب کمونیست چین و شوروی، دو نفر از اعضای با سابقه کمیته مرکزی حزب توده ایران: احمد قاسمی و غلامحسین فروتن همراه با عباس سغافی (عضو علی البدل کمیته مرکزی) بعد از مدت ها مخالفت با رهبری حزب تصمیم به انشاعاب گرفته و پس از ترک حزب خواستند که با کمک نفرات کادرهای جوان و دانشجویی ایرانی به ایجاد یک سازمان انقلابی همت گمارند. مدت ها بود که اعضای فوق الذکر با سیاست های حزب مخالفت می کردند ولی تا ایجاد پلنوم یازدهم این اختلافات فقط در سطح رهبری و به عنوان یک امر داخلی مطرح و تلقی می شد، تا اینکه در تابستان ۱۹۶۵، مخالفین طی انتشار دو مدرک شامل: «نامه سرگشاده از طرف

کادرهای جوان و برجسته کردستان بود و از دانشجویان دانشگاه تهران به شمار می رفت، پس از سرکوب خونین ۱۵ خرداد به کردستان بازگشت و در سال ۱۳۴۳ به جنبش مسلحانه پیوست. در بهار ۱۳۴۷ که رژیم شاه یورش جدیدی را علیه مردم کردستان آغاز کرد، شریف زاده همراه عده ای از پیشمرگ های انقلابی به محاصره ۳۰۰ تن از سربازان ارتش افتاده و در جریان یک زد و خورد به قتل رسید. سلیمان معینی و دیگر رهبران انقلابی جنبش کردستان نیز یا قتل عام شدند و یا پس از دستگیری اعدام شدند کردستان دوباره فروکش کرد.^(۱۰)

جنبش کردستان در جریان این قیام ها از خصلت عشیره ای و ایلاتی خود به یک

جنبش توده ای تکامل یافت و موفق به بسیج و تشکل نسبی دهقانان گشت. علاوه بر آن، این جنبش توانست روشنفرکران کرد را به مقایسه بزرگی در داخل ایران و در کشورهای همسایه و همچنین در اروپا و امریکا به نفع خواسته های به حق خلق کرد بسیج نموده و به حرکت در اورد. ولی این جنبش سرانجام در مقابل حملات نظامی رژیم شاه که دارای فاتنوم های اخرين مدل و هلیکوپترهای نظامی و ارتش زمینی مسلح بود و نیز از همراهی پیشمرگان ملا مصطفی برخوردار بود، قلع و قمع شده و از بین رفت. پس از سرکوب جنبش مسلحانه کردستان، حزب دموکرات کردستان عمدۀ فعالیت خود را در خارج از ایران ادامه داد و در اوج گیری انقلابی سال های ۱۳۵۶-۱۳۵۷ دوباره در کردستان ایران به فعالیت روی اورده و نقش مهمی را در پیروزی انقلاب ایران

اصلی «کمیته انقلابی» به ایران بازگشت تا در مبارزات مسلحانه شرکت جوید.

در سال ۱۳۴۶، ملا آواره در وارد ساختن ضربات شدیدی علیه نیروهای امنیتی شاه نقش مهمی را ایفا کرد. ولی در نهم تیرماه ۱۳۴۷، در حالی که با سه نفر او یاران پیش مرگ خود به دیوالان می رفت دستگیر و در جلدیان محکوم به اعدام شد و در ساعت ۸ صبح دهم مرداد ماه ۱۳۴۷ نیز تیرباران شد.^(۱۱)

شریف زاده، که از جمله نفرات

(عبدالرحمن فاسملو)، ص ۱۰۵ و ۱۱۰ و همان ۴۸، ۲۳۱ Macdowall

۴- درباره مبارزات مردم، بیوژه روشنگران کرد ایران، در دوره ۱۳۴۴-۱۳۵۷ در گردنستان، در مجله «توده» جنبش مسلحانه در گردنستان، در مجله «توده» شماره ۱۹، تیر ۱۳۴۹، حمید مؤمنی دم. پید سرخی، درباره مبارزات مردم گردنستان، تهران ۱۳۵۸،

۵- گنگره دوم حزب دموکرات گردنستان، در نشریه « توفان »، شماره ۱۵، شهریور ۱۳۴۴ و مجله « توده »، همان جا، ص ۱-۳۰ E Abrahamian

۶- ایران بین دو انقلاب، پریستون، ۱۹۸۲، متن انگلیسی

۷- برای نمونه مراجعه کنید به کتاب « مجمل گردان » از Mr. Izady، « ایزدی »، واشنگتن، ۱۹۷۱، ص ۲۰۹-۲۱۱

۸- (عبدالرحمن فاسملو)، همان جا، ص ۱۲ و کثدراسیون دانشجویان و محصلین ایرانی در خارج؛ درباره ساواک، بدون ذکر مکان چاپ، ۱۳۴۸ (۱۹۶۹)، ص ۱۶۵-۱۶۸

۹- « ملا آواره » در شعر نیز دست داشت، او به خاطر آگاهی های طبقانی و ملن پیشترنه الق دید بسیار وسیع داشت و این امر در بعضی از اشعار او منعکس است. در مجله « توده »، شماره ۱۶، آذر ۱۳۴۸، ص ۱۰-۱۵ نیز زندگی و فعالیت های سیاسی او آمده است.

۱۰- جنبش مسلحانه گردنستان، همان جا، ص ۱۴-۲۲، مؤمنی، همان جا، ص ۴۷ و ۶۰

۱۱- احمد قاسمی و غلامحسین لروتن، « نامه سرگشاده به اعضای حزب توده »، بدون ذکر مکان چاپ، اردیبهشت ۱۳۴۴؛ ایرج اسکندری، خاطرات، جلد سوم، ص ۹۷-۱۰۶

۱۲- نشریه « توفان »، ارگان سازمان مارکسیست-لینیستی توفان، شماره ۱۳، فروردین ۱۳۴۵

است. (۱۲) به هر رو فروتن، قاسمی و سفائی پس از انشعاب و یا « اخراج » از حزب توده ایران و فرار به اروپای شرقی و سپس از آن جا به اروپای غربی (در بهار ۱۳۴۴) و پس از طی فراز و نشیب های فراوان، بالاخره موفق شدند که تشکل خود را علی کرده و از انشعاب خود از حزب استقبال کردند و خواست خود را مبنی بر احیاء و یا ایجاد حزب بر پایه و اساسی جدید اعلام کردند. (۱۱)

پس از انتشار این دو مدرک بود که کمیته مرکزی حزب آن سه نفر را بطور رسمی از حزب اخراج کرد و رهبری حزب طی بیانیه ای فعالیت های انشعابگر را اعلام کرده و خاطر نشان ساخت که این گروه تحت تأثیر تبلیغات ایدئولوژیک و فعالیت های خراب کارانه و هیجان حزب کمونیست چین می کرد، از: کوچرا کریس، ترجمه ابراهیم یونس، تهران، انتشارات نگاه، ۱۳۷۳، گردها و گردنستان، کیان، درک، ترجمه ابراهیم یونس، تهران، انتشارات نگاه، ۱۳۷۷، تاریخ تحولات اجتماعی ایران از صفویه تا سال های پس از انقلاب اسلامی، مقاومت شکنده، فوران، جان، ترجمه احمد تدین، تهران، مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، ۱۳۷۷، « بحران آذربایجان و گردنستان، تحولات سیاسی - اجتماعی ایران، مجتبی مقصودی، انتشارات روزنه، ۱۳۸۰، و برای آگاهی پیشتر درباره تاریخ و چهرهای سیاسی و فرهنگی گردنستان رجوع کنید به: AR.Ghassemloo (عبدالرحمن فاسملو)، « گردنستان ایران »، در Chaliand، همان جا، ص ۹۵ و ۱۲۲ Macdowall، همان جا، ص ۱۱۶، ۸۶، ۸۱، ۷۱۴، ۷۳۰

۳- درباره جمهوری مهاباد و رهبری قافسی محمد، رجوع کنید به همان « گردنستان ایران »

گروهی از اعضای حزب توده، به تمام اعضا حزب درباره احیای سازمان حزب و اغماز فعالیت انقلابی طبقه کارگر ایران و « انقلاب قهرامانیز، راه رهانی خلق های ایران » مخالفت خود را علی کرده و از انشعاب خود از حزب استقبال کردند و خواست خود را مبنی بر احیاء و یا ایجاد حزب بر پایه و اساسی جدید اعلام کردند.

پس از انتشار این دو مدرک بود که کمیته مرکزی حزب آن سه نفر را بطور رسمی از حزب اخراج کرد و رهبری حزب طی بیانیه ای فعالیت های انشعابگر را اعلام کرده و خاطر نشان ساخت که این گروه تحت تأثیر تبلیغات ایدئولوژیک و فعالیت های خراب کارانه و هیجان حزب کمونیست چین قرار گرفته و از زمان بوگزاری پلنوم دهم کمیته مرکزی (۱۳۴۱)، با حزب مخالفت کرده و قصد انشعاب داشته اند. در این بیانیه که در « ماهنامه مردم » نیز انتشار یافت، رهبری حزب در ضمن اعلام کرد که احمد قاسمی به طرفداری از سیاست خارجی دولت و حزب کار آبانی، (که در مخالفت با مصوبات گنگره ۲۲ حزب کمونیست شوروی بوده و آن کشور را سوسیال - امپریالیستی ارزیابی کرده)، با حزب توده ایران به مخالفت پرداخته

فرآورده های بهداشتی و آرایشی

دکتر گلشاهی
در هوشمن

برای در یافت فرآورده های
Cosmetic Anti-Age

با من Olga Flores تماس بگیرید
10 Glycolic Acid Facial Cream • Moisturizing Cream
Skin Rejuvenation Cream

832-878-4984

IRAN SATELLITE

۳۰ کanal تلویزیون ایرانی

۵ رادیویی فارسی زبان

با نصب حرفه ای و بیش از ۱۰ سال سابقه

جهت خرید و نصب با بهمن تماس بگیرید

(281) 879-7979